

Οδηγός ανάγνωσης βιβλίου Προτεινόμενες δραστηριότητες για παιδιά 10-12 χρονών

Το ημερολόγιο της Χαράς

- Ξεκινάμε με την ερώτηση:

- ✚ Αν ήσουν στη θέση της Χαράς, τι θα σκεφτόσουν;
- ✚ Τι θα ήθελες να πεις και να μη σε διακόψει κανείς;

- ❖ Γίνεται μικρή συζήτηση για τα χαρακτηριστικά που έχει το **ημερολόγιο** (προσωπικό, ελεύθερο, χωρίς σωστό/λάθος).
- ❖ Στη συνέχεια επιλέγουν **μια ημέρα** από την ιστορία (π.χ. μέρα της εγχείρησης, μέρα επιστροφής της μαμάς, μέρα που πήγαν στο νοσοκομείο κλπ).

Τα παιδιά γράφουν σαν να είναι η Χαρά, ξεκινώντας με:

«Αγαπημένο μου ημερολόγιο...»

Παράδειγμα:

- Σήμερα η μαμά γύρισε από το νοσοκομείο. Μυρίζει ακόμα λίγο το σπίτι σαν... φάρμακο. Αλλά εγώ χάρηκα. Έφτιαξα μπισκότα με τη γιαγιά. Έγραψα κι ένα γράμμα για το μολύβι μου. Του είπα να μη σταματήσει τα μαγικά του...

- Ή... Σήμερα ένιωσα...», «Με φόβισε όταν...»,

«Ελπίζω να...» κλπ.

Εκφράζουν:

- Τι ένιωσε εκείνη τη μέρα (φόβο, χαρά, απορία)
- Τι την βοήθησε (π.χ. μολύβι, γιαγιά, αγκαλιά)
- Τι σκέφτεται για τη μαμά
- Τι ελπίζει για το αύριο

- Τελειώνοντας, όσοι θέλουν, διαβάζουν αποσπάσματα από το ημερολόγιό τους .
- Αυτή η δραστηριότητα προσφέρει χώρο για προσωπική επεξεργασία δύσκολων θεμάτων με ασφάλεια, καθώς γίνεται μέσα από τον φανταστικό ήρωα.

Όταν κάποιος είναι άρρωστος...

- Πώς υποστηρίζουμε κάποιον που είναι άρρωστος; Συλλογική ιδεοθύελλα για τρόπους συμπαράστασης σε φίλο ή συγγενή:

- ✚ Έχεις γνωρίσει ποτέ κάποιον που ήταν άρρωστος;
- ✚ Πώς αντέδρασες; Πώς ένιωσες;
- ✚ Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο “λυπάμαι” και στο “είμαι εδώ για σένα;”»
- ✚ Τι κάνουμε όταν κάποιος είναι άρρωστος;
- ✚ Πώς μπορούμε να τον βοηθήσουμε;
- ✚ Τι δεν πρέπει να πούμε ή να κάνουμε;

Καταγράφονται ιδέες:

- του μιλάμε γλυκά,
- τον αφήνουμε να ξεκουραστεί
- κάνουμε μαζί του κάτι που θέλει και του αρέσει

- του φέρνουμε κάτι να χαρεί
- του κρατάμε συντροφιά
- του διαβάζουμε κάτι
- κλπ

✚ Μπορούμε να φτιάξουμε και έναν ενδεικτικό πίνακα:

✓ Τι ΜΠΟΡΩ να κάνω	✗ Τι να ΜΗΝ κάνω	💡 Τι θα μπορούσα να προσπαθήσω
<ul style="list-style-type: none"> - Να τον ακούσω χωρίς να τον διακόψω - Να του κρατήσω συντροφιά - Να του γράψω κάτι τρυφερό 	<ul style="list-style-type: none"> - Να τον αποφεύγω - Να ρωτώ επίμονα αν πονάει - Να κάνω αστεία για την αρρώστια 	<ul style="list-style-type: none"> - Να του στείλω ένα μήνυμα - Να ρωτήσω αν θέλει παρέα - Να του φέρω ένα βιβλίο που του αρέσει

Αναφορά στην κυρία Μαρία:

- Πώς την φροντίζει η γιαγιά;
- Πώς την ενθαρρύνει η Χαρά;
- Τι κάνουν μαζί όταν νιώθει καλύτερα;
- Τι κάνει ο παπάς;

Ομαδική αφίσα με τίτλο: «Όταν κάποιος είναι άρρωστος...»

Υλικά:

- Μεγάλο χαρτόνι/χαρτί του μέτρου
- Πολύχρωμα χαρτόνια κομμένα σε **συννεφάκια, καρδιές, σταγόνες ή φατσούλες**
- Μαρκαστόροι, κόλλα, μαρκαστοράκια, αυτοκόλλητα

Οδηγίες:

1. Κάθε παιδί γράφει σε ένα σχήμα **μια φράση**:
 - κάτι που **θα έκανε** για έναν άρρωστο (φίλο, γονιό, γιαγιά...)
 - κάτι που **θα έλεγε**
 - κάτι που **θα απέφευγε**

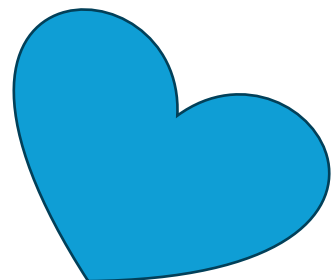
Παραδείγματα:

- «Θα του έδινα ένα φιλί και μια αγκαλιά»
- «Θα του έλεγα να ξεκουραστεί»
- «Δε θα τον ρωτούσα συνέχεια αν πονάει»
- «Θα του έφτιαχνα μπισκότα ή θα του έπαιρνα το αγαπημένο του γλυκό»
- «Θα του έγραφα ευχές»

Κολλούν όλοι τα σχήματα πάνω σε **μια κοινή αφίσα** με τίτλο:

«Όταν κάποιος είναι άρρωστος... εμείς τι κάνουμε»

Σκέψεις και συναισθήματα της Χαράς στο νοσοκομείο

Συζητάμε

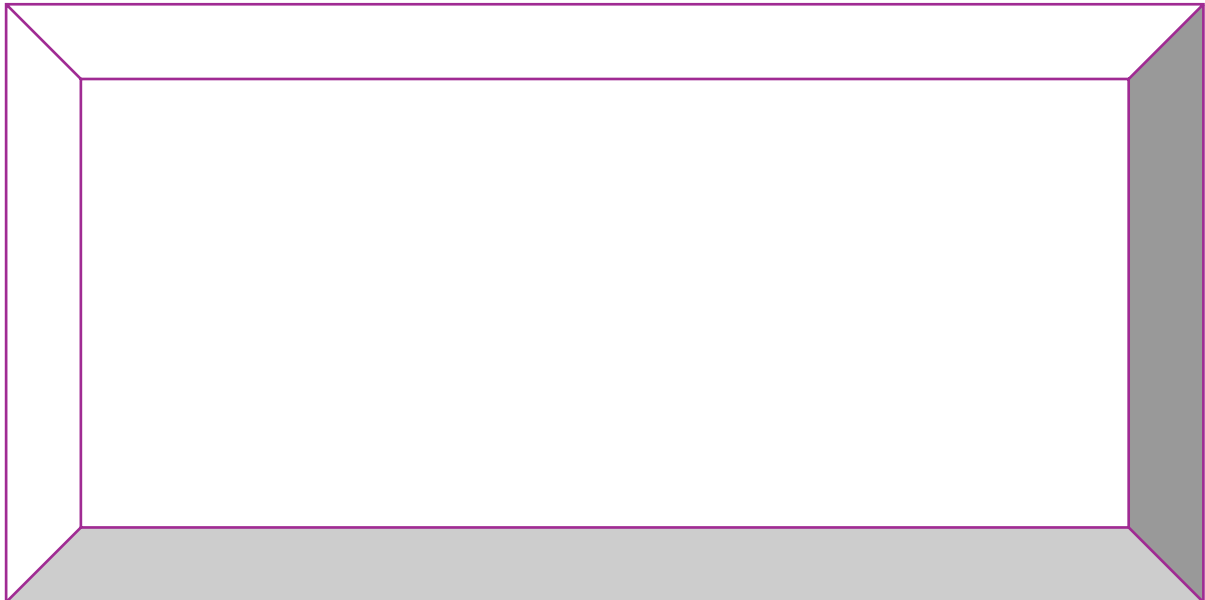

✚ Πώς φαντάζεσαι το δωμάτιο της μαμάς στο νοσοκομείο;
(τι βλέπει, τι ακούει και τι νιώθει η Χαρά όταν μπαίνει στο δωμάτιο)

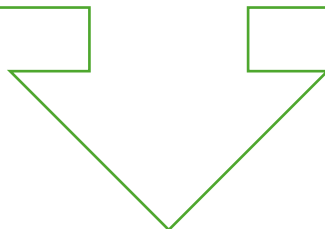
✚ Πώς ένιωσε η Μάγια όταν είδε τη μαμά της;
(ανάφερε δύο διαφορετικά συναισθήματα που ένιωσε και εξήγησε γιατί):

✚ Τι μπορεί να έλεγε η Χαρά στον εαυτό της εκείνη τη στιγμή για να πάρει κουράγιο;

- Δημιούργησε μια μικρή κάρτα με μήνυμα προς τη μαμά της Χαράς:
(μπορείς να χρησιμοποιήσεις λόγια που να της δίνουν δύναμη και ελπίδα)

- Φαντάσου πως εσύ είσαι ο γιατρός της κυρίας Μαρίας.
- Τι θα έλεγες στη Χαρά για να την καθησυχάσεις;
- Πώς θα φρόντιζες τη μαμά της;
- Τι θεραπείες θα χρησιμοποιούσες για να τη βοηθήσεις; (δες και σχετικό υλικό για ασθένεια και θεραπείες στην ενότητα δραστηριότητες για 6-9 χρονών).

Δημιούργησε το δικό σου προφίλ γιατρού!

Ποιος/ποια είμαι ως γιατρός;

Ονομάζομαι: _____

Ειδικότητα: _____

Συνεργάζομαι με (άτομα/ομάδες): _____

Τι θα έλεγα στη Χαρά για να την κάνω να νιώσει καλύτερα;

Πώς βοηθώ τη μαμά της;

• Θεραπείες ή εξετάσεις: _____

• Τρόποι φροντίδας: _____

• Λόγια υποστήριξης προς τη μαμά:

_____.

_____.

_____.

Αν είχα ένα μαγικό φάρμακο, τι θα έκανε;

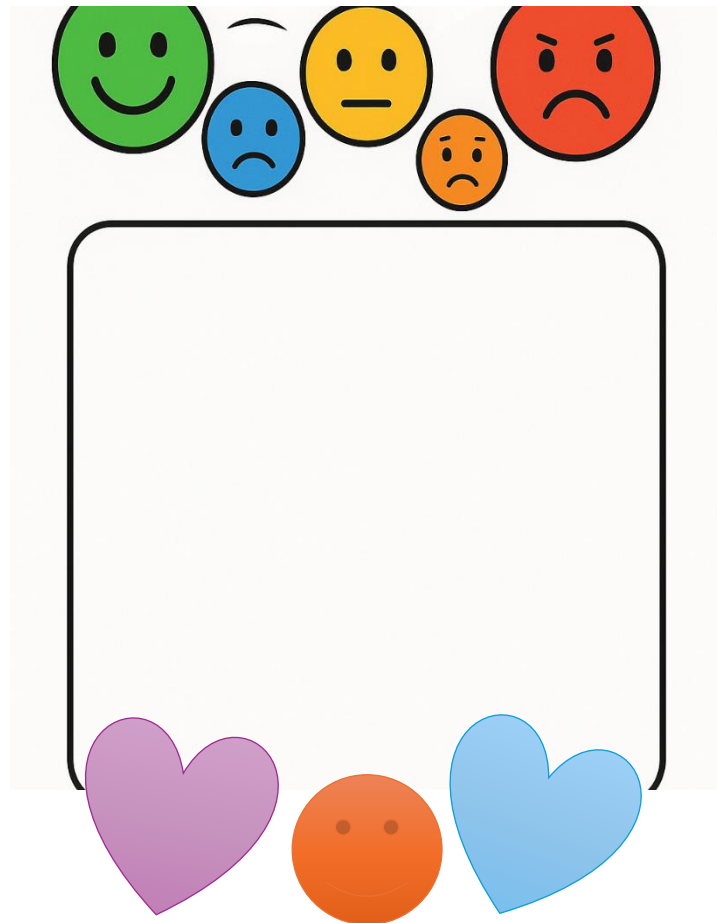

_____.

_____.

_____.

_____.

Κατασκευή βιβλίου συναισθημάτων:

Τα παιδιά γράφουν και εικονογραφούν τα δικά τους μικρά βιβλία με τίτλο: «Όταν φοβάμαι...», «Όταν κάποιος αρρωσταίνει...», «Η μαμά μου, ο ήρωάς μου».

Μπορούμε να δώσουμε έτοιμα φύλλα για να γράψουν ή χαρτονάκια, για να τα διπλώσουν και να δημιουργήσουν βιβλιαράκια.

Προτεινόμενες σελίδες:

Όταν φοβάμαι...

Ζωγραφίζω τον εαυτό μου και πώς φαίνεται το πρόσωπό μου.

🧠 Τι σκέφτομαι όταν φοβάμαι;

- «Μήπως δεν γίνει καλά η μαμά;»
- «Θα είμαι μόνος/μόνη;»

❤️ Τι με βοηθάει;

- Αγκαλιά
- Το μολύβι (αντικείμενο)
- Ένα αγαπημένο πρόσωπο
- Η γιαγιά μου

☀️ Όταν νιώθω ελπίδα...

Ζωγραφίζω κάτι φωτεινό (π.χ. ουράνιο τόξο, μαγικό μολύβι, ήλιο, χαμόγελο της μαμάς)

👉 Ένα μήνυμα στον εαυτό μου:

«Μπορείς να τα καταφέρεις», «Δεν είσαι μόνος», «Η αγάπη δε χάνεται»

📄 Εξώφυλλο:

Τίτλος + Όνομα + Διακόσμηση

Τίτλοι που προτείνονται:

- «Το μαγικό μου βιβλίο»
- «Εγώ και τα συναισθήματά μου»
- «Μια ιστορία μέσα μου»

Ημερολόγιο ελπίδας:

Κάθε παιδί γράφει μια φράση ή λέξη ενθαρρυντική για τη Χαρά ή για ένα παιδί που βιώνει παρόμοια κατάσταση. Σχηματίζουν όλα μαζί μια αφίσα ή χάρτινο σουράνιο τόξο (οι λέξεις, οι ζωγραφιές και οι σελίδες ημερολογίου μπορούν να κρεμαστούν και σε σχοινί).

Διάλογος με το μαγικό μολύβι

Υπενθυμίζουμε στους μαθητές τη σκηνή όπου η Χαρά κρατά το μαγικό μολύβι και του ζητά:

Κάνε, σε παρακαλώ, όλα σου τα μαγικά να γίνει γρήγορα καλά η μαμά... και σου υπόσχομαι ότι θα είμαι πρώτη στην ορθογραφία...»

Το μαγικό μολύβι εδώ είναι σύμβολο ελπίδας και δύναμης.

- Ποια συναισθήματα ή ιδιότητες έχει μεταφέρει η Χαρά στο μολύβι;
- Τι θα της απαντούσε το μολύβι, αν μπορούσε να μιλήσει;
- Ποιο άλλο αντικείμενο θα μπορούσε να αντικαταστήσει το μολύβι; (κούκλα, μαξιλάρι, φυλαχτό, εικόνα...) που "του μιλάει";

Εναλλακτικά:

Γράφουν διάλογο με το μαγικό μολύβι:

Οδηγίες: Ο διάλογος μπορεί να είναι:

- ✚ Τρυφερός (με λόγια ενθάρρυνσης)
- ✚ Αστείο-ελαφρύς (το μολύβι έχει «χαρακτήρα»)
- ✚ Σοβαρός (με ερωτήσεις για την ασθένεια, για το μέλλον)

Υπόδειγμα έναρξης:

Χ.: Μολύβι μου, σήμερα η μαμά ήταν πολύ κουρασμένη.

ΜΟΛΥΒΙ: Το ξέρω, ήμουν στην τσάντα σου και σε άκουγα.

Χ.: Φοβάμαι, ξέρεις...

ΜΟΛΥΒΙ: Μην το κρατάς μέσα σου. Πες μου τι νιώθεις...

ή

Φαντάσου πως ΕΣΥ είσαι αυτό το μαγικό μολύβι:

- ✚ Πώς μοιάζεις; (σχήμα, χρώμα, υφή, μυρωδιά, φωνή).
- ✚ Ποιο είναι το πιο δυνατό σου μαγικό; Τι μπορείς να κάνεις όταν σε κρατάει ένα παιδί όπως η Χαρά;
- ✚ Τι λες στη Χαρά όταν νιώθει λυπημένη;
- ✚ Αν μπορούσες να ταξιδέψεις σε έναν άλλο κόσμο, πού θα πήγαινες; Τι θα έκανες εκεί; Ποιον θα βοηθούσες;
- ✚ Ζωγράφισε τον εαυτό σου ως μαγικό μολύβι! Χρησιμοποίησε φαντασία, χρώματα, σχέδια και σύμβολα. Και μην ξεχάσεις να βάλεις το πιο δυνατό σου μαγικό!

A large, empty, rounded rectangular box with a green border, intended for drawing the magical pencil.

Το σχοινί της αγάπης

«Γιατί η αγάπη είναι ένα αόρατο σχοινί που συνδέει δύο καρδιές. Και αυτό το σχοινί δεν κόβεται ποτέ, όπου κι αν βρίσκεται ο καθένας.»

Τι σημαίνει για σένα "ένα σχοινί που δεν κόβεται»;

Με ποιον/ποια αισθάνεσαι ενωμένος/η με αυτό το "αόρατο σχοινί»;

Συζητάμε

Τι κάνει αυτό το σχοινί τόσο δυνατό ώστε να μην κόβεται;

- ✚ Συλλογική δημιουργία ποιήματος για το σχοινί της αγάπης (εναλλακτικά της φιλίας ή ό,τι προτείνουν τα παιδιά):

Μπορεί να αρχίσει ο εκπαιδευτικός : «**Το σχοινί της αγάπης είναι...**»

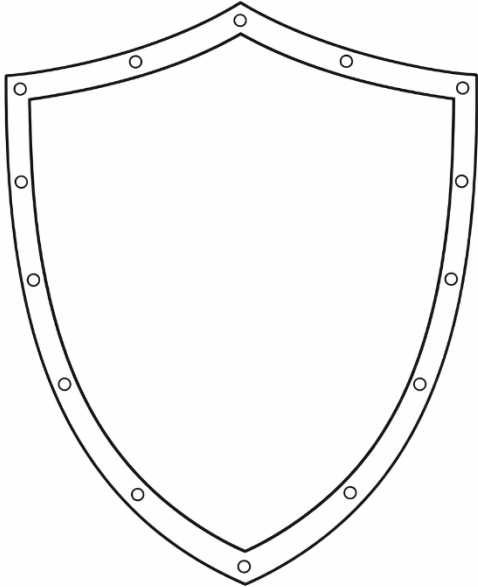
Κάθε παιδί προσθέτει **μια φράση, στίχο ή εικόνα** που συνεχίζει το ποίημα.

Παραδείγματα:

- ✚ ...ένα χάδι χωρίς χέρια
- ✚ ...μια λέξη που φτάνει πιο γρήγορα από το τηλέφωνο
- ✚ ...μια κουβέρτα, όταν κρυώνεις
- ✚ ...η φωνή της μαμάς ακόμη κι όταν κοιμάται
- ✚ ...ένα φιλί με τα μάτια
- ✚ ...μια υπόσχεση: "θα είμαι δίπλα σου πάντα"

- ✚ Το ποίημα μπορεί να γραφεί πάνω σε σχοινί από χαρτί ή κορδέλα, και οι στίχοι να κρεμιούνται πάνω του σαν μανταλάκια.
- ✚ Κλείσιμο (προαιρετικά με τελετουργικό):
- ✚ Το ποίημα διαβάζεται δυνατά από όλους, σαν τελετή.
- ✚ Μπορεί και να δοθεί ως δώρο σε κάποιον (π.χ. τυπωμένο για τους γονείς)

Η Ασπίδα του Εαυτού μας

Τα παιδιά:

- να κατανοήσουν ότι μπορούν να προστατεύουν τον εαυτό τους,
- να ξεχωρίσουν τι είναι στο χέρι τους και τι όχι,
- να συνδέσουν την προστασία όχι μόνο με το σώμα, αλλά και με τα συναισθήματα.

Όχι: να μην αρρωσταίνουν ποτέ.

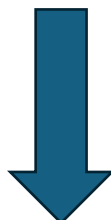
Ναι: να κάνουν ό,τι μπορούν για να φροντίζουν τον εαυτό τους.

- ❓ Τι σημαίνει «προστατεύω τον εαυτό μου»;
- ❓ Μπορούμε να αρρωστήσουμε ακόμα κι αν προσέχουμε;
- ❓ Τότε γιατί προσέχουμε;

Δεν έχουμε μαγική ασπίδα που διώχνει όλες τις αρρώστιες.
Έχουμε όμως πράγματα που μας κάνουν πιο δυνατούς!

Κάθε παιδί φτιάχνει τη δική του Ασπίδα Εαυτού.
Η ασπίδα χωρίζεται σε 4 τμήματα.

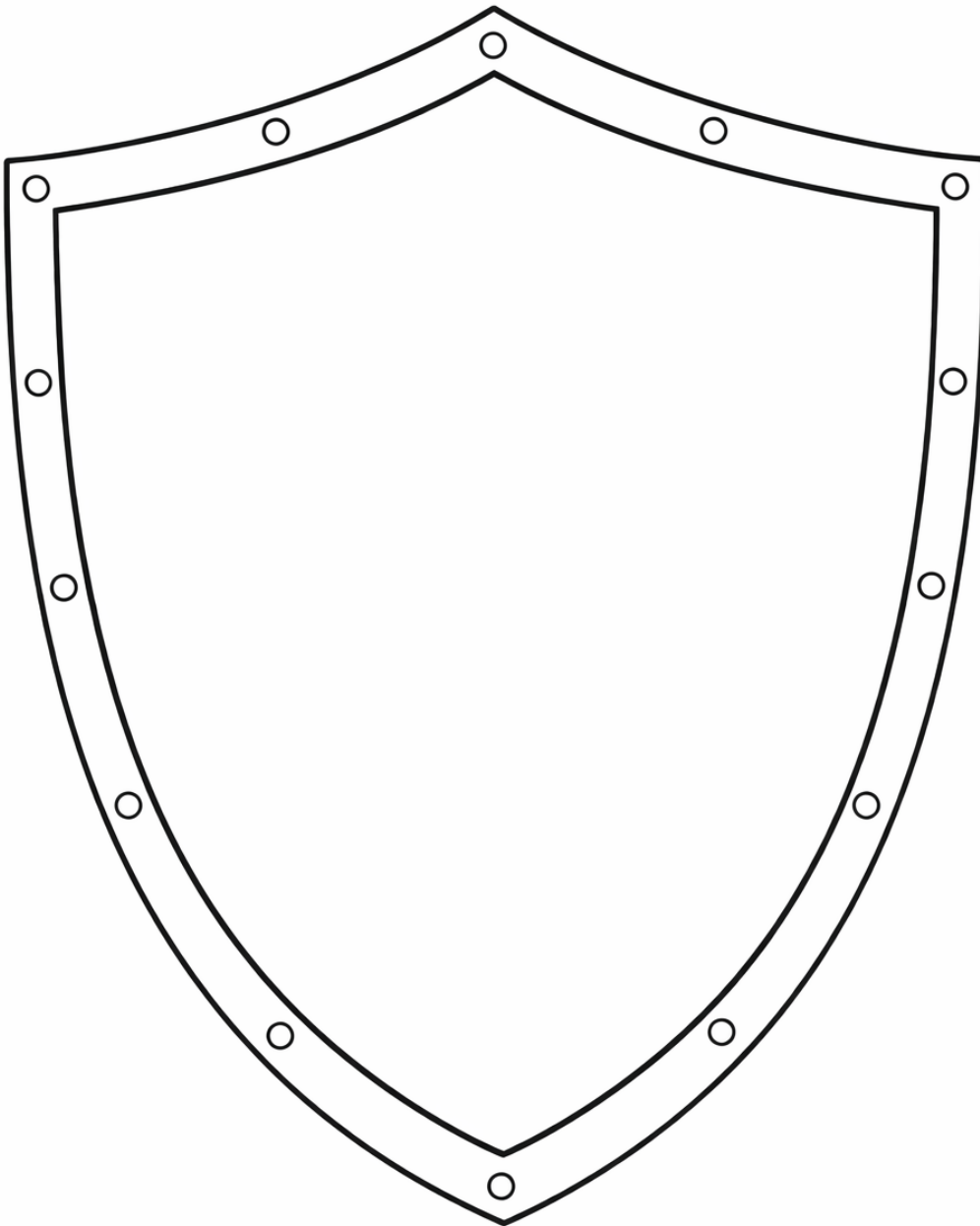
Τι είναι η «Ασπίδα του Εαυτού μου»;

Η ασπίδα δεν είναι μαγική. Δε διώχνει όλες τις αρρώστιες.

Είναι όμως όλα εκείνα που με βοηθούν να φροντίζω τον εαυτό μου, το σώμα μου και τα συναισθήματά μου.

Σχεδίασε και συμπλήρωσε τη δική σου ασπίδα, αφού την χωρίσεις σε τέσσερα μέρη (4):

Η Ασπίδα του Εαυτού μας

1. Ζωγράφισε ή γράψε πράγματα που σε βοηθούν να έχεις δυνατό σώμα.
2. Ζωγράφισε ή γράψε τι κάνεις, όταν δεν νιώθεις καλά.
3. Ζωγράφισε τι σε βοηθά, όταν φοβάσαι, στενοχωριέσαι ή ανησυχείς.
4. Ζωγράφισε ή γράψε ποιοι άνθρωποι σε βοηθούν, όταν το χρειάζεσαι.

Εναλλακτικά:

Φτιάχνουμε ομαδικά την ασπίδα της τάξης μας!

Τι είναι η «Ασπίδα της Τάξης μας»;

Δεν είναι μαγική και δεν εμποδίζει τις αρρώστιες.

Είναι οι συμφωνίες που κάνουμε ως ομάδα για να φροντίζουμε:

- το σώμα μας,
- τα συναισθήματά μας,
- και ο ένας τον άλλον.

Αυτή η ασπίδα ανήκει σε όλους.

- ✚ Πώς φροντίζουμε το σώμα μας στην τάξη; (π.χ. καθαρά χέρια, νερό, ξεκούραση, κίνηση, καθαρός χώρος)
- ✚ Τί κάνουμε όταν κάποιος είναι άρρωστος; (π.χ. όταν κάποιος είναι άρρωστος, εμείς..., όταν κάποιος είναι κουρασμένος, εμείς..., όταν κάποιος λείπει, εμείς ... κ.λπ.)
- ✚ Πώς προστατεύουμε τα συναισθήματα στην τάξη; Τι κάνουμε για να νιώθουμε ασφαλείς; (π.χ. ακούμε, δεν φωνάζουμε, ζητάμε συγγνώμη, μιλάμε όταν κάτι μας στενοχωρεί κ.λπ)
- ✚ Από ποιον ζητάμε βοήθεια; Ως τάξη, συμφωνούμε ότι ζητάμε βοήθεια από: (π.χ. δάσκαλο, γονείς, σχολικό προσωπικό)

Μπορούμε να κλείσουμε τη συζήτηση με μια φράση που να δείχνει τι υπόσχεται η τάξη π.χ:

Στην τάξη μας _____

ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ:

- ✚ Όλοι μπορεί να αρρωστήσουμε.
- ✚ Κανείς δε φταίει όταν αρρωσταίνει.
- ✚ Η φροντίδα και ο σεβασμός μας κάνουν πιο δυνατούς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ / ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

- **Δραματοποίηση σκηνών**
Σε ομάδες δραματοποιούν αποσπάσματα από το κείμενο και τα παίζουν στην τάξη.
- **Πώς νιώθει ο κάθε χαρακτήρας;**
Αναπαριστούν σκηνές με αλλαγή οπτικής – π.χ. η μαμά μιλάει στη γιαγιά, ο μπαμπάς σε φίλο του.
- **Σκηνή με αφήγηση και δράση**
Συνδυασμός αφήγησης από κάποιον και ταυτόχρονη «ζωντανή» αναπαράσταση από άλλους (θέατρο-ντοκουμέντο).

Η Χαρά σε κρίσιμες στιγμές – Δραματοποίηση σκηνών: Ποια σκηνή της ιστορίας σε συγκίνησε περισσότερο;

Αν ήσουν η Χαρά, τι θα σκεφτόσουν εκείνη τη στιγμή;

Κάνουμε μια μικρή αναδρομή σε δυνατές στιγμές της ιστορίας (π.χ. το δωμάτιο του νοσοκομείου, ο διάλογος στο κρεβάτι, η επίσκεψη του γυμναστή, η κουβέντα με τη γιαγιά...).

Οργάνωση:

1. Οι μαθητές χωρίζονται σε ομάδες 3–4 ατόμων.
2. Κάθε ομάδα επιλέγει **μία σκηνή** από την ιστορία (ή παίρνει καρτέλα με μια έτοιμη σκηνή).
3. Οι ομάδες ετοιμάζουν **σύντομο θεατρικό δρώμενο** (2–3 λεπτά), με:
 - Ρόλους (Χαρά, μαμά, γιαγιά, μπαμπάς, φίλος κ.ά.)
 - Σκηνικά-αντικείμενα (αν υπάρχουν)
 - Αυτοσχέδιο κείμενο ή ελεύθερο λόγο (δε χρειάζεται αποστήθιση)

Προτεινόμενες σκηνές:

- Η μαμά ανακοινώνει στη Χαρά την απόφαση για την εγχείρηση
- Η Χαρά μιλά στο μολύβι της για πρώτη φορά
- Ο διάλογος με τη γιαγιά: «Και γιατί δεν ξέρει ο γιατρός;»
- Η επίσκεψη στο νοσοκομείο – Η Χαρά βλέπει τη μαμά με σωληνάκια
- Η αγκαλιά στο τέλος: «Το σχοινί της αγάπης δεν κόβεται ποτέ»

Καθώς προετοιμάζουν τη σκηνή συζητούμε:

- Ποιο συναίσθημα νιώθει ο κάθε χαρακτήρας;
- Τι σκέφτεται, αλλά **δεν λέει**;
- Ποια λόγια θα τον παρηγορούσαν;

Μπορούν να ετοιμάσουν και μια εναλλακτική εκδοχή της σκηνής:

- **Π.χ.** Πώς θα ένιωθε η Χαρά, αν η μαμά μπορούσε να της εξηγήσει διαφορετικά;
- Τι θα έκανε η Χαρά, αν είχε περισσότερο θάρρος εκείνη τη στιγμή;

Στις βασικές σκηνές της ιστορίας

Στις φράσεις-κλειδιά που γράφτηκαν σε προηγούμενες δραστηριότητες.

Στη συμβολική δύναμη του μολυβιού, του σχοινιού και της φροντίδας

Μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα θεατρικό-ποιητικό δρώμενο, βασισμένο:

ΔΟΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ (ενδεικτικά):

1. Αφήγηση – Εισαγωγή :

Ένας αφηγητής (ή 2):

«Η Χαρά είναι ένα παιδί σαν όλα τα άλλα.

Μέχρι που ένα απόγευμα, η μαμά της λέει κάτι που αλλάζει τη ζωή της...»

2. Σκηνές μικρής δραματοποίησης (χωρίς ανάγκη σκηνικών):

- Η Χαρά ακούει για την ασθένεια
- Το μαγικό μολύβι εμφανίζεται (παίζεται από παιδί)
- Η επίσκεψη στο νοσοκομείο
- Η μαμά κάνει τις ασκήσεις της με τον γυμναστή
- Η βραδινή αγκαλιά στο κρεβάτι
- Η φράση: «*Το σχοινί της αγάπης δεν κόβεται ποτέ*»

Οι σκηνές μπορούν να εναλλάσσονται με ποιητικές αφηγήσεις από την τάξη, ή με λόγια της ίδιας της Χαράς .

3. Εμβόλιμες απαγγελίες ή στίχοι:

- Από το **ποίημα του σχοινιού** (βλ. προηγούμενη δραστηριότητα)
- Από το **ημερολόγιο της Μάγιας**
- Από τις **ευχές στο ουράνιο τόξο της ελπίδας**

4. Κλείσιμο με κύκλο ή τραγούδι / σιωπηλή σκηνή:

Τα παιδιά κάθονται γύρω από τη Χαρά, την αγκαλιάζουν ή αφήνουν «μαγικά μολύβια» στο πλάι της.

Ο αφηγητής λέει:

«Η αγάπη, όπως το σχοινί, δεν φαίνεται. Αλλά είναι πάντα εκεί. Και μας ενώνει. Από την καρδιά... μέχρι το φεγγάρι και πίσω ξανά.»

Θεατρικό - Το σχοινί της καρδιάς

[ΦΩΤΑ ΑΝΟΙΧΤΑ. ΣΚΗΝΗ ΑΠΛΗ. Η ΧΑΡΑ ΚΑΘΕΤΑΙ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ.]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Η Χαρά είναι ένα παιδί σαν όλα τα άλλα. Πηγαίνει σχολείο, διαβάζει, παίζει. Αλλά μια μέρα... όλα αλλάζουν.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Η μαμά της, η κυρία Μαρία, της ανακοινώνει κάτι που δεν έχει ξανακούσει.

[Η ΧΑΡΑ ΚΑΙ Η ΜΑΜΑ ΚΑΘΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΑΝΑΠΕ. Η ΜΑΜΑ ΚΡΑΤΑ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ.]

ΜΑΜΑ: Χαρά μου, αύριο θα πάω στο νοσοκομείο για μια εγχείρηση.

ΧΑΡΑ: Εγχείρηση; Μα πού; Γιατί, μαμά;

ΜΑΜΑ: Έχω μια αρρώστια που λέγεται καρκίνος. Είναι σαν ένα μικρό κουβαράκι μέσα στο σώμα μου που πρέπει να το βγάλουν.

ΧΑΡΑ (τρομαγμένη): Και μετά θα γίνεις καλά;

ΜΑΜΑ: Ελπίζουμε πως ναι. Αλλά μπορεί να χρειαστούν και άλλες θεραπείες.

[Η ΧΑΡΑ ΜΕΝΕΙ ΣΚΕΦΤΙΚΗ. ΦΕΥΓΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΑΙ ΜΟΝΗ.]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Η Χαρά δεν είχε ξανακούσει αυτή τη λέξη. Καρκίνος. Όμως από το ύφος της μαμάς της, κατάλαβε ότι είναι κάτι σοβαρό.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Το ίδιο βράδυ, παίρνει το αγαπημένο της μολύβι...

[ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΜΟΛΥΒΙ.]

ΧΑΡΑ: Μολύβι μου,... κάνε, σε παρακαλώ, τα μαγικά σου. Να γίνει καλά η μαμά... Και σου υπόσχομαι πως θα γράφω τα πιο όμορφα γράμματα!

ΜΟΛΥΒΙ (τρυφερά): Κάθε φορά που γράφεις με αγάπη, δυναμώνω. Και τότε... κάτι όμορφο συμβαίνει.

[ΗΧΟΣ ΚΟΥΔΟΥΝΙΟΥ. Η ΧΑΡΑ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ. Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ.]

ΜΠΑΜΠΑΣ: Πάμε στο νοσοκομείο, Χαρά μου, να δούμε τη μαμά.

[ΣΚΗΝΗ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ. Η ΜΑΜΑ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ. Η ΧΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ.]

ΧΑΡΑ (σιγανά): Μαμά, είμαι εδώ... Κρατώ το χέρι σου...

ΜΑΜΑ (αδύναμα): Συγγνώμη που δεν είμαι σπίτι να σου διαβάζω. Συγγνώμη που δεν ξέρω πότε θα γίνω καλά.

ΧΑΡΑ: Δεν πειράζει, μαμά. Σ' αγαπώ μέχρι το φεγγάρι και πίσω ξανά.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Κάποιες μέρες η μαμά είναι καλύτερα.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Κάνει ασκήσεις με τον γυμναστή ή όλοι μαζί φτιάχνουν μπισκότα και πίνουν τσάι.

[ΜΠΑΙΝΕΙ Ο ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ ΜΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΜΠΑΛΑ. ΔΕΙΧΝΕΙ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗ ΜΑΜΑ. Η ΧΑΡΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ.]

ΧΑΡΑ: Είδες, μολύβι μου; Λειτουργούν τα μαγικά σου!

ΜΟΛΥΒΙ: Ή... η αγάπη σου είναι πιο δυνατή από όλα.

[ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΚΗΝΗ: Η ΧΑΡΑ ΚΑΙ Η ΜΑΜΑ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ. ΑΓΚΑΛΙΑ. Η ΜΑΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ.]

ΜΑΜΑ: Μπορεί να φύγω ξανά, Χαρά μου. Ίσως για λίγο, ίσως για πολύ. Αλλά η αγάπη μου... θα μείνει εδώ.

ΧΑΡΑ: Το σχοινί μας, μαμά. Δε θα κοπεί ποτέ, ε;

ΜΑΜΑ: Ποτέ. Είναι τόσο στερεό, γιατί δένει τις καρδιές μας αγάπη μου.

[ΟΛΟΙ ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ. ΚΡΑΤΟΥΝ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΧΟΙΝΙ.]

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Όταν κάποιος είναι άρρωστος, δε χρειάζεται μόνο φάρμακα.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Χρειάζεται χέρια. Καρδιά. Σιωπή. Υπομονή. Και... αγάπη.

ΟΛΟΙ (μαζί): Μέχρι το φεγγάρι και πίσω ξανά.

ΤΕΛΟΣ

 Το έργο μπορεί να εμπλουτιστεί με απαγγελίες ποιημάτων, προβολή εικαστικών έργων των παιδιών και μουσική.

Όλα τα πιο πάνω μπορούν να ενταχθούν στα πλαίσια ευαισθητοποίησης για την Παγκόσμια Ημέρα κατά του Καρκίνου που είναι στις 4 Φεβρουαρίου.

Σε μια τέτοια περίπτωση, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και τα πιο κάτω κειμενάκια:

Το δρώμενο μπορεί να συνοδεύεται από επεξηγηματικό πλαίσιο: π.χ.:

Η ιστορία της μικρής Χαράς που προσπαθεί να κατανοήσει την ασθένεια της μητέρας της και να κρατήσει το 'μαγικό σχοινί' της αγάπης τους δυνατό.

Μέσα από τρυφερές στιγμές, δύσκολες ερωτήσεις και μαγικές υποσχέσεις, το έργο αγγίζει την καρδιά μικρών και μεγάλων.

Μια παράσταση για την ελπίδα, τη φροντίδα και την άρρηκτη δύναμη των οικογενειακών δεσμών.

Συμπληρωματικό Μήνυμα:

Η παράσταση αυτή αφιερώνεται σε κάθε παιδί και οικογένεια που βιώνει την εμπειρία μιας σοβαρής ασθένειας.

Ευχαριστούμε όλους όσους βοήθησαν με την καρδιά τους να ζωντανέψει αυτή η ιστορία στη σκηνή. Η αγάπη δε χάνεται ποτέ – ούτε στις πιο δύσκολες στιγμές.

Η παράσταση πραγματοποιείται στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας κατά του Καρκίνου, με στόχο την ευαισθητοποίηση και τη δύναμη της κοινότητας.

Ολοκληρώνοντας εδώ τις προτεινόμενες εργασίες-δραστηριότητες πάνω στο βιβλίο «Η Μαρία και η Χαρά», θέλω να ευχαριστήσω με όλη μου την καρδιά τον Αντικαρκινικό Σύνδεσμο, που μου έδωσε την ευκαιρία να προσθέσω κι εγώ ένα μικρό λιθαράκι στην τιτάνια προσπάθεια στήριξης των καρκινοπαθών συνανθρώπων μας και των οικογενειών τους.

Με την ελπίδα να βρείτε χρήσιμες και να αξιοποιήσετε τις δραστηριότητες, μη διστάσετε να επικοινωνείτε μαζί μου για επανατροφοδότηση:

elena.hadjipetrou@gmail.com

Σας ευχαριστώ πολύ!